

بنام خداوند بخشاینده و مهربان

اساسنامه انجمن محصلین طب افغانستان

Jan 1, 2021

انجمن های علمی نهادهای حرفه‌ای و تخصصی متعلق به اجتماع علمی هستند؛ انجمن علمی متشکل از دانشجویان، اساتید و متخصصان علاقه‌مند به مشارکت در فعالیت های علمی در یک گروه آموزشی است.

به طور کلی تشکیل انجمن های علمی در دانشگاه ها و مراکز آکادمیک دارای سابقه ای طولانی است و می توان آن را همزاد تأسیس دانشگاه ها شمرد. در کشور ما نیز تا حدودی انجمن های علمی فعالیت های خویش را آغاز نموده اند. البته شمار این انجمن ها در علم طب بسیار اندک اند.

در کشورهای جهان اول انجمن های علمی یک نوع سازمان شناخته شده است که به صورت جدی روی آنها سرمایه گذاری می شود؛ چرا که در جوامع آنها یکی از مهم ترین کانون های علمی و تأثیرگذار بر تولید علم و روند فعالیت های علمی محسوب می شوند.

به نظر می رسد مبنای حمایت از انجمن ها در صورتی که منجر به گسترش فعالیت های علمی شود، آن است که ضرورتاً باید در محیطی ایجاد گردد که تبادل و ارتباطات علمی در آنجا گسترده باشد؛ چرا که فرایند تولید علم نیازمند بستر مناسب و فعال علمی است و این بستر، زمانی مهیا می گردد که در آن محیط علمی، این دانشمندان و اهل علم و کسانی که فعالیت علمی می کنند، به نحو فعال و گسترده ای ارتباطات و تعاملات علمی برقرار سازند.

اساساً برای گسترش علم و گسترش پرسش هایی که منجر به پاسخ ها و پیشرفت های علمی می گردد، تجمع ها و ارتباطات علمی ضروری است.

در کشور ما افغانستان چنین ارتباطاتی تا حدود بسیار اندکی در نهاد های آکادمیک شکل گرفته است؛ ولی در یک محیط بسته صورت می گیرد؛ بدین معناست که این ارتباطات، بیشتر بین اساتید و محصلین است که در فعالیت های علمی شرکت می کنند و بیشتر آن جنبه آموزش دارد؛ بدین معنا که در محدوده آموزش بین محصل و استاد صورت می گیرد. اما حوزه فعالیت انجمن ها فراتر از این است، به صورتی که افراد مختلفی که ممکن است زمینه های فعالیت علمی شان در موضوعات خاص باشد، بتوانند در یک محفل علمی با یکدیگر ارتباط برقرار کنند.

به طور کلی میتوان گفت در کشور ما مجامع علمی به گونه سازمان یافته در دوره های گذشته وجود نداشته است؛ اما به جای آن، ارتباطات علمی اندک، به طور پراکنده در میان اساتید و متخصصین وجود داشت که هیچ کدام استمرار و ادامه ای نداشته اند و همه به صورت مقطعی بوده اند.

شاید ضرورت چنین تشکیلاتی احساس نشده است؛ چرا که در نهاد های آکادمیک فعالیت های آموزشی و علمی به صورت گروهی انجام نگرفته و بیشتر به صورت فردی بوده است. از طرفی بین اساتید و محصلین، چنان رابطه ای برقرار نبوده و اگر هم بوده، به صورت یک طرفه بوده است.

بنابراین چنانچه بخواهیم بین این دو دستگاه ارتباط برقرار شود؛ باید به حاصل فعالیت های علمی توجه کنیم و در این صورت است که باید نهادهای را پایه گذاری کنیم که این دو کار را انجام دهند؛ یعنی بین کسانی که فعالیت علمی می کنند، ارتباط ایجاد نماید و نسل های جدید و قدیم علمی را به هم نزدیک تر سازد و با همدیگر آشنا نماید.

اصولاً انجمن ها قالبی است که از طریق آن می توان تجمع های علمی را سازمان دهی کرد و دانش آموختگان یک رشته را در یک کانون مشخص جمع نمود. در نهاد های آکادمیک این موضوع ضرورت بیشتری دارد؛ چرا که در نهاد های آکادمیک برای این ساختار هیچ گونه فکری نشده است، بر خلاف خود پوهنتونها که از ابتدای تأسیس، شکل و طرح آن پیش بینی شده است.

بطور کلی در انجمن های علمی برای گسترش علم باید فعالیت های علمی و مباحث داغ علمی را دایر کرد، و سیستم هایی که به این حرکت کمک می کند، را اجرا کرد. البته این مباحث باید با در نظر داشتن ظرفیت های محیط ها صورت گیرد تا به صورت منظم به پیش برود.

از سوی دیگر انجمن های علمی می توانند یک پایه تاثیر گذار و مثر برای انکشاف علم و اجتماع باشند. بدون تردید می توانند بصور یک همکار با دولت فعالیت انجام دهند و دولت نیز می تواند از محصولات انجمن ها استفاده کند .

فعالیت های علمی انجمن ها را نشست های علمی، انتشار مجلات علمی، تنظیم اردوهای علمی، تحقیقات علمی و... تشکیل می دهد که در همه مراکز یکسان است. مهم تر از این ها آن است که انجمن بتواند در موارد لازم به سرعت وارد عمل شوند. برای مثال اگر کتابی از زیر چاپ خارج شد که نیاز به نقد و بررسی دارد، بلافاصله با نشستی علمی به نقد آن پردازد، به طور کلی وضعیت محصولات علمی را به خوبی زیر نظر داشته باشد. این، بهترین روش برای تبلیغ انجمن ها است.

نکته دیگر این است که انجمن ها به صورت نهادهای مستقل مشغول فعالیت استند. انجمن ها در اساسنامه شان، تشکیلاتی مستقل تعریف شده دارند و تلاش انجمن این خواهد بود که حوزه فعالیت های خود را به برخی از نیازهای اجتماعی معطوف کنند و تا آنجا که می توانند، پاسخگوی این نیازها باشند.

فهرست

4	مقدمه
5	تاریخچه مختصر طبابت در افغانستان
8	ارزش های انجمن محصلین طب افغانستان
8	دیدگاه
8	ماموریت
9	فصل اول- کلیات
9	فصل دوم- اهداف و وظایف
	فصل سوم- عضویت
	10 فصل چهارم- ارکان انجمن
12	
12	الف: مجمع عمومی
13	ب: هیات مدیره
14	ج: کمیسیون نظارت در امور
14	د: کمیته های اجرایی
	فصل پنجم- بودجه و اعتبارات و موارد متفرقه
	15 فصل ششم- موارد انحلال انجمن:
15	

انجمن محصلین طب افغانستان، تشکلی مستقل، غیرانتفاعی و غیرسیاسی است که با مشارکت داوطلبانه نخبگان جوان، اهداف علمی را دنبال میکند. انجمن محصلین طب افغانستان جهت پرورش استعدادهای علمی، مدیریتی، تقویت نشاط علمی و اجرای برنامه های تکمیلی همسو با آموزش های دانشگاهی می باشد. از جمله مزایای فعالیت در انجمن محصلین طب افغانستان ایجاد اعتماد به نفس، حمایت از حداقل توانمندی ها، زمینه سازی برای انجام کارهای علمی هر چند کوچک، فرهنگ سازی و بویژه ایجاد فرهنگ علمی، کشف استعدادهای محصلین، ایجاد فضای نشاط، قراردادن محصل در سیر هدف اصلی آموزش عالی، و ایجاد روحیه کار گروهی و جمعی می باشد.

اطباء جوان با فعالیت درین انجمن علمی ضمن ترویج و تعمیق فضای علمی در کشور، زمینه رشد خود را نیز فراهم میآورند. انجمن علمی فرصتی برای پیادهسازی آموختهها و مشاهده نتایج آن در عمل نیز هست؛ بنابراین دور از انتظار نخواهد بود که عضو فعال در انجمن محصلین طب افغانستان را فردی بدانیم که بمراتب نسبت به بقیه هم قطاران خود در زمینه های کار گروهی، مدیریت و اجرا، هماندیشی، آزاداندیشی و تفکر انتقادی توانمندتر و باتجربتر است؛ چنین توانمندیها و مهارتهایی است که فرد را در عمل شایستهتر و توانمندتر میسازد.

انجمن محصلین طب افغانستان به منظور حمایت، تقویت، ترویج فرهنگ و اخلاق طبابت در کشور، تقویت روحیه و بنیه علمی اطباء جوان مستعد و توانمند جهت فراهم آوردن زمینههای مناسب برای فعالیتهای جمعی علمی و کارگروهی، افزایش مهارت های عملی و همچنین بهره گیری از توانمندی و خلاقیت آنان در تحقق پیشرفت علمی و نهضت تولید علم و جنبش نرمافزاری و ایجاد کارآفرینی تشکیل گردیده است.

این انجمن علمی از سوی اطباء جوان در سراسر کشور و با حمایت آنها تشکیل گردیده است.

تاریخچه مختصر طبابت در افغانستان

از زمان خلقت انسان علم طب نیز وجود دارد و سیر تاریخ علم طبابت در افغانستان به زمان اولین تمدن های موجود درین منطقه میرسد. در اوایل تاریخ بشر مردم بخاطر تداوی دست به سحر، جادو و یا دعا نزد خدایان خویش میپرداختند و با پیشرفت تمدن ها آهسته آهسته طبابت نیز رنگ دیگری گرفت. طوریکه؛ صحت یکی از شش قوای عامل در کتاب اوستا مردمان قدیم یا زرتشتی ها آمده است بعدا وقتیکه سکندر مقدونی بسوی مملکت ما بحرکت افتاد با خود اطبای یونانی را نیز آورد و سلطنت مستقل یونانی باختری شکل یافت یک تعداد از این طبیبان یونانی در مناطق مختلف افغانستان باقی مانده مسکن گزین شدند و بحرفه طبابت خود دوام دادند، اصطلاح طبیبهای یونانی از همین جا نشأت کرده است. از

جانب دیگر نفوذ دولت موریای هندوستان و تجارت شان از راه ابریشم طبیبان خود را زیر نام حکیم جی بوطن ما معرفی کرد. بدین ملحوظ قبل از اسلام طبابت در افغانستان باستان یک مخلوطی از پرکتس طبابت اطبای یونانی و حکیمجی ها بود که تا هنوز هم بقایای شان گوشه و کنار وطن ما بنظر میرسد. همچنان در حکومتهای کوشانیان و یفتلیها طبابت درین مرز و بوم پیشرفت چشم گیری در زمان خود داشته است.

با ظهور دین مبین اسلام پاکی و طهارت جزء ایمان میشود و اساس حفظ الصحه را بنیاد میگذارد. صحت موهبت خداوندیست که دیده بانی آن بر ما فرض است. درحوالی قرن هفتم درسال 670 م پنجاه هزار عسکر عرب بشکل خانه کوچ به سرزمین ما متوطن گردیدند. طب شان که ازصائبین بابلی فرا گرفته شده بود شامل پرکتس؛ دم، دعا، داغ کردن، قطع اعضا، استعمال بعضی ادویۀ نباتی و مشروبات بود که با طب افغانستان باستان مختلط گردید.

آنحضرت (ص) به اصحاب کرام توصیه تداوی میکردند و فرموده اند که: علم دو وجهه دارد فقه و طب پیغمبر خدا (ص) فرموده اند: به هیچکس بعد از ایمان چیزی بهتر از صحت و تندرستی نیست. فلهدا مردم توجه بیشتری به صحت خویش می کردند در حکومت های اسلامی طاهریان، صفاریان، سامانیان توجه بیشتری برای پیشرفت علم می کردند و درین دوره ها اطباء زیادی تبارز یافته اند. در زمان سامانیان در بخارا کتابخانۀ سلطنتی مرکز علمی آن روز آسیای وسطی بشمار میرفت. ابن سینا در همین کتابخانه بود که با آثار ارسطو و فارابی آشنا شد و کتاب الشفا را نوشت و تهداب طب معاصر را پایه گذاری کرد.

در دوره های غزنویان، سلجوقیها، غوریها، خوارزمشاهیان طبابت پیشرفت چشم گیری داشت و اطباء و دانشمندان زیادی درین دوره ها حضور داشتند.

در طی پنج قرن (12-17) دیگر، در اثر آزادی و امکان تعلیم و تدریس تعداد زیاد علما و دانشمندان بوجود آمد و استعدادهای بزرگی از مردم ظهور کرد. در قرن 12 با هجوم چنگیز در خراسان از تأسیسات فرهنگی و هنری که بعرق ریزیها و مصارف هنگفت دوره های قبلی بنا نهاده شده بود اثری نماند و با سقوط مغل و پیدایش ملوک کرت بتدریج هرات یک کانون بزرگ فرهنگی، ادبی، زراعت، صنایع و طبابت گردید و در وقت شاهرخ هرات منحصیث مروارید شهرهای آسیای وسطی تبارز یافته مرجع علما و هنرمندان گردید مکتب هرات دارای مدارس عالی بوده استادان دانشمند داشت. یازده هزار شاگرد درهر مسلک بشمول طبابت و دوا سازی مشغول فراگرفتن تعلیم و تربیه بودند و این در زمانی است که در اروپا تحصیلات هنوز خصوصی بوده و با ارزشهای بلند تنها برای اشرافیان میسر شده بود.

در دوران صفویها یکبار دیگر طب هندی و اطبای هندی مورد توجه دانشمندان و اطبای این منطقه قرار گرفتند. درین ادوار کتب بیشماری توسط دانشمندان اهل همین مرز بوم نوشته شده اند و خدمات بیشماری را برای بشریت انجام داده اند.

در تاریخ معاصر اولین شفاخانه در زمان امیر شیرعلی خان در کابل تاسیس شده و اولین فعالیت جهت ارتقای طبابت افغانستان، در زمان امان الله خان در سال 1302 خورشیدی بود که مرکزی به نام "مدیریت مستقل طبیه" در کابل تاسیس شد.

پس از سال 1311 خورشیدی که دانشکده طب در کابل تاسیس شد اقدامات موثری در افغانستان برای گسترش مراکز درمانی نیز روی دست گرفته شد. در سال 1313 "مدیریت مستقل طبیه" به "ریاست مستقل صحیه" تغییر نام داد و در سال 1324 خورشیدی این مدیریت به "وزارت صحیه" (وزارت صحت عامه) ارتقا یافت و توانست که در طرح برنامه های پزشکی و اقدامات پیشگیرانه اقدامات موثری را در کابل و ولایات انجام دهد.

این وزارت خانه با تاسیس شفاخانه ها و دواخانه ها در کابل و سایر شهرها و همچنین آموزش نیروهای انسانی و تزریق واکسین چیچک، محرکه و کولرا به صورت رایگان، دامنه فعالیت های خود را گسترش داد. به علت گسترش موسسات پزشکی وزارت صحیه در سال 1343 در هر ولایت یک مرکز منظم را به نام "آمریت صحت عامه" تاسیس کرد تا به صورت منظم بر فعالیتهای پزشکی نظارت کند.

برنامه مبارزه علیه ملاریا از دیگر اقداماتی بود که به خاطر ریشه کنی ملاریا از افغانستان از 1327 تا سال 1337 در تمام افغانستان گسترش یافت و در بسیاری از ولایات این بیماری از بین رفت.

برای اولین بار در سال 1325 وزارت صحتی آن زمان توانست با همکاری شهرداری کابل یک زایشگاه 15 بستر را در این شهر تاسیس کند و دو سال بعد که بخش جداگانه ای به نام "ریاست روزنتون" در کابل آغاز به کار کرد و فعالیتهای خود را در جهت پیشگیری از مرگ و میر مادران و کودکان آنها در هنگام تولد گسترش داد.

اولین مرکز صحتی افغانستان به نام "موسسه صحت عامه" در سال 1343 خورشیدی در کابل تاسیس شد. این مرکز صحتی که دارای چند لابراتوار مجهز بود توانست که بسیاری از بیماری ها را تشخیص و از بسیاری از بیماری ها نیز جلوگیری کند. لابراتوار میکروب شناسی، خون شناسی و شیمیایی از مهمترین لابراتوارهایی بودند که بعد ها در کابل و ولایت دیگر افغانستان نیز توسعه یافتند. کنترل مواد غذایی نیز از کارهایی بود که در موسسه صحت عامه صورت می گرفت، بعضی از مواد غذایی که به بازار عرضه می شد، توسط این مرکز کنترل، تجزیه و تحلیل می شد و سپس اجازه مصرف به آن داده می شد. لابراتوار ویروالوژی اولین هسته تحقیقاتی ویروسی در افغانستان بود که در سال 1345 کارش را در کابل آغاز کرد و سپس در 27 ولایت کار خود را گسترش داد.

تاسیس "موسسه تهیه واکسن" از دیگر اقدامات دانشکده طبی کابل بود که در سال 1314 تاسیس شد و یک سال بعد توانست واکسن های مختلف مانند چیچک، محرکه، شبه محرکه، کولرا، و مرض سگ هار را تولید کند.

بعدها این نهاد ها گسترش بیشتری یافتند و خدمات ارزندهای را برای مردم افغانستان انجام داده اند همچنان در سال های اخیر در مرکز و ولایات دانشگاه ها و دانشکده های طبی بشکل دولتی و خصوصی تاسیس گردیده است و تاسیس مراکز صحتی خصوصی سهولت فراوانی جهت تدوایی مردم افغانستان ایجاد کرده است .

ارزش های انجمن محصلین طب افغانستان

- حفظ کرامت انسانی در انجام تکالیف انجمن.
- آزادی فکر و اندیشه و رهایی از هر گونه خرافات ناشی از هر نوع تعصب و رعایت بی طرفی در تمام عرصه های تحقیق و مطالعه.
- انسجام و هماهنگی درون و برون فعالیت های علمی-اجتماعی.
- احترام به ارزش های مردم (دین، مذهب، قوم، نژاد...)
- احترام به هویت و مردم سالاری به عنوان اصل اساسی ادغام اجتماعی و دوری از هر گونه تشکلاتی که مبنای آن قوم، نژاد، لسان، سمت و منطقه باشد.
- دوری از هر گونه خشونت و تبعیض افراط و تفریط بجای آن تشاھل و همدیگر پذیری.
- مهر ورزی بجای نفرت پراگنی و مناقشه و گفتگو خشونت و احترام بجای تعرض به حقوق دیگران.
- تاکید بر ادغام وحدت ملی بجای پراکندگی فرقه‌های.
- پایبندی به اصل شایسته سالاری؛ شایسته کسی است که علم، ایمان و عمل برخوردار بوده و در جهت آبادانی کشور عزیز ما افغانستان آماده ایثار و فدا کاری باشد.
- گسترش و تحکیم فرهنگ تحقیق و آموزش علمی برای حل معضلات صحتی کشور.
- احترام به قانون در همه سطوح وضع ، انفاذ و اجرای آن.
- هدفمندی در انجام فعالیت ها.
- سلامت نگری با اولویت پیشگیری.
- دانش محوری.
- کیفیت گرایی.
- قانون مداری.

دیدگاه

انجمن محصلین طب افغانستان به منظور حمایت، تقویت، ترویج فرهنگ و اخلاق طبابت در کشور، تقویت روحیه و بنیه علمی اطباء جوان مستعد و توانمند جهت فراهم آوردن زمینه های مناسب برای فعالیتهای جمعی علمی و کارگروهی، افزایش مهارت های عملی و همچنین بهره گیری از توانمندی و خلاقیت آنان در تحقق پیشرفت علمی و نهضت تولید علم و جنبش نرم افزاری و ایجاد کارآفرینی تشکیل گردیده است.

ماموریت

هدف انجمن محصلین طب افغانستان ترویج تحقیقات علمی و توانمند سازی محصلین طب افغانستان بوده و میکوشد تا فعالین این حوزه را کنار هم آورده و باعث ایجاد اتحاد و همبستگی میان این محصلین گردد.

فصل اول- کلیات

ماده 1: این اساسنامه به تاسی از ماده سی و پنجم قانون اساسی و در روشنایی مفاد حکم ماده دوم قانون جمعیت ها، به منظور توضیح اهداف، انسجام فعالیت ها، ساختار تشکیلاتی و سایر موارد انجمن، تنظیم و ترتیب گرفته است.

ماده 2: نام این انجمن، "انجمن اجتماعی محصلین طب افغانستان میباشد که فشرده آن در این اساسنامه به اسم انجمن معرفی گردیده است.

ماده 3: این انجمن، یک انجمن غیر سیاسی، غیر دولتی و غیر انتفاعی بوده و در فعالیت های خود تابع قوانین نافذ کشور و قانون جمعیت ها میباشد.

ماده 4: دفتر مرکزی انجمن واقع شهزاده گان هفتم درب ملک هرات بلاک مناره ها موقعیت دارد. به تاسی از حکم ماده 423 فقره (1) قانون مدنی کشور جمعیت ها میتواند نمایندگی خود را تاسیس کند.

ماده 5: چگونگی فعالیت های این انجمن، بر اساس اهداف و برنامه های که در فصل دوم این اساسنامه تسجیل و توضیح گردیده است راه اندازی میگردد.

فصل دوم- اهداف و وظایف

ماده 6: اهداف و برنامه های این انجمن قرار ذیل است:

- ایجاد ارتباط علمی، فنی، تحقیقاتی، آموزشی و تبادل نظر بین اعضاء و سایر کارشناسان که به نحوی در شاخه های گوناگون مرتبط با طب فعالیت دارند.
- همکاری با وزارت صحت عامه، پوهنتون ها و ارائه کننده گان خدمات طبی، موسسات آموزشی و نیز سایر سازمان هاییکه به نحوی با فعالیت های انجمن مرتبط هستند.
- ترغیب و تشویق دانشجویان و محققان در پیشبرد فعالیت های علمی، تحقیقی، آموزشی، صحتی و تداوی.
- ایجاد فضای مناسب برای نقد اثرات علمی و مناظره بین دانشجویان، متخصصین.
- تهیه، تدوین و انتشار نشریات علمی-آموزشی طبی.
- هماندیشی و نشستهای تخصصی برای انجام مطالعات و تحقیقات علمی.
- برگزاری گردهمایی های آموزشی تحقیقی، همایش، جشنواره ها و کنفرانس ها در سطوح ملی و بین المللی با رعایت قوانین و مقررات جاری در کشور.
- برگزاری دورههای آموزشی تقویتی، تکمیلی و تشکیل کارگاههای تخصصی جهت ارتقاء ظرفیت محصلین طب.
- سیرهای علمی از مراکز طبی، تحقیقی و فناوری.

- جلب حمایت نهاد های دیگر جهت انجام فعالیت های علمی تحقیقی در عرصه ملی و در چارچوب ضوابط جاری کشور.
- فراهم کردن زمینه های مناسب جهت انجام تحقیقات علمی طبی.
- استفاده از ظرفیتهای رسانه های جمعی در حوزه علم طب و فناوری.
- ایجاد اتحاد و همبستگی میان محصلین حوزه های طبی در سراسر کشور.
- تشویق و ایجاد زمینه برای محصلین طبی جهت استفاده از مهارت ها و معلومات علمی شان به نفع جامعه.
- اجرای تحقیقات فرا-دانشگاهی و فراولایتی مرتبط به مسائل طبی کشور.
- حمایت از برنامه های تحقیقی/پژوهشی محصلین طب و تلاش جهت تمویل مالی برنامه ها.
- ایجاد زمینه برقراری ارتباطات محصلین طب افغانستان با محصلین طب دیگر کشورها، جهت تبادل آموزه ها بین محصلین.
- اطلاع رسانی در مورد دستاورد های طبی در کشور.
- ایجاد پلهای ارتباطی آسان میان محصلین طب.

فصل سوم-عضویت

ماده 7: شرایط داوطلبان عضویت در انجمن علمی به شرح ذیل می باشد:

- اشتغال به تحصیل در رشته طب و یا بخش ها مربوطه.
- تبصره: بنیانگذاران انجمن محصلین طب افغانستان میتوانند عضویت دایمی انجمن را داشته باشند.

ماده 8: امتیازات و مزایای عضویت در انجمن:

- اعطای اشتراک رایگان؛ نشریات خبری، علمی و تخصصی انجمن.
- ارائه کتاب های تخصصی چاپ شده توسط (یا با همکاری) انجمن با تخفیف ویژه.
- فراهم نمودن تسهیلات ویژه جهت شرکت در همایش ها.
- همکاری جهت تسهیل دریافت اطلاعات علمی مورد نیاز.
- شرکت در سمینارهای علمی، کارگاه های آموزشی، و دوره های تخصصی برگزار شده از طرف انجمن بصورت رایگان و یا با تخفیف ویژه.
- اشتراک اعضا در مجامع عمومی انجمن.
- نظرخواهی سالانه از اعضا و به کار گیری پیشنهادات آنها در فعالیت های انجمن و انعکاس موارد مرتبط به سازمان ها و ارگان های مربوطه.
- امکان استفاده اعضا از منابع موجود در کتابخانه های معتبر طرف قرارداد با انجمن (از جمله سرویس کتابخانه دیجیتالی).

ماده 9: عضویت به طروق زیر می باشد:

- عضویت عادی: افرادی که فرم عضویت انجمن علمی را تکمیل نموده اند.
- عضویت فعال: اعضای از انجمن علمی که بیش از سه ماه فعالیت مثمر داشته باشد و به تشخیص اکثریت اعضای کمیته مربوطه شاخص فعال بودن را کسب کرده باشد.
- اعضای دایمی: بنیانگذاران انجمن محصلین طب افغانستان به عنوان اعضای دایمی انجمن شناخته میشوند.
- عضویت افتخاری: تمام شخصیت های افغانی و خارجی که مقام علمی، فرهنگی و اجتماعی آنان حائز اهمیت خاص باشد و یا در پیشبرد اهداف انجمن کمک های موثر و ارزندهای نموده باشند میتوانند به عضویت افتخاری پذیرفته شوند.

ماده 10: هر یک از اعضای انجمن سالانه یا ماهوار مبلغی را که توسط هیاتمدیره تعیین و به تصویب مجمع عمومی خواهد رسد به عنوان حق عضویت پرداخت می کنند.

ماده 11: عضویت در یکی از موارد زیر خاتمه می یابد:

- استعفای کتبی.
- عدم رعایت مقررات و انضباط انجمن.
- فردی که دروس خویش را به پایان نرسانده و نتواند سند تحصیلی خویش را از یکی از بخش ها طب بدست آورد.
- فردی که از طرف نهاد تحصیلی مربوطه به محرومیت از ادامه تحصیل معروض می شوند.

فصل چهارم-ارکان انجمن

ماده 12: انجمن دارای ارکان زیر است:

- الف: مجمع عمومی.
- ب: هیات مدیره.
- ج: کمیسیون نظارت.
- د: کمیته های اجرایی.

الف: مجمع عمومی

ماده 13: مجمع عمومی از گردهمایی اعضا انجمن به دو صورت زیر انجام می شود:

- مجمع عمومی عادی که هر سال یکبار تشکیل می شود و به امور جاری انجمن رسیده گی می کند و می تواند از جهت نوبت نظر به حسب ضرورت زودتر تشکیل گردد.

- مجمع عمومی فوق العاده که در مواقع ضروری برای انجام اصلاحات لازم در اساسنامه و یا اتخاذ تصمیم در خصوص تعلیق انجمن تشکیل می شود و نتیجه تصمیمات آن در خصوص اصلاح و تغییر اساسنامه پس از تصویب کمیسیون نظارت قابل اجرا خواهد بود. مجامع عمومی فوق العاده به دعوت هیات مدیره یا کمیسیون نظارت و یا یک پنجم اعضای پیوسته تشکیل می گردد.
- تبصره: اولین جلسه مجمع عمومی عادی با درخواست هیات موسس، پس از موافقت اولیه انجمن از سوی وزارت عدلی و قضائی، حد اکثر ظرف شش ماه با پخش اطلاعات و آگاهی عمومی از طروق مختلف (رسانه های اجتماعی، صوتی، تصویری) تشکیل خواهد شد.

ماده 14 وظایف مجمع عمومی:

- استماع گزارش هیات مدیره و کمیسیون نظارت برای رسیده گی و اتخاذ تصمیم نسبت به گزارش فعالیت های سالانه انجمن.
- انتخاب و یا عزل اعضای هیئت مدیره.
- انتخاب اعضای کمیسیون نظارت و بدیل.
- تعیین و یا تشکیل رسانه های جمعی برای انتشار آگهی های انجمن.
- تصویب خط مشی انجمن.
- بررسی و تصویب پیشنهادها.
- تصویب تغییرات در موارد اساسنامه.
- بررسی و تصویب صورتحساب درآمدها و هزینه های مالی گذشته و بودجه سال آتی انجمن.
- تصویب تعلیق انجمن.
- تبصره: اعضای کمیسیون نظارت از میان بنیان گذاران انجمن انتخاب میشوند.

ب: هیات مدیره

ماده 15: هیات مدیره متشکل از رئیس، معاون، منشی و روسای کمیته ها است. اعضای مذکور هر دو سال یکبار توسط آراء در جلسه مجمع عمومی از میان اعضاء انتخاب میشود.

ماده 16: هیات مدیره در اولین جلسه افراد لازم به موظف در پیشبرد امور جاری انجمن را انتخاب می کند.

ماده 17: هیات مدیره موظف است چهارماه قبل از پایان تصدی خویش به فراخوانی و تشکیل مجمع عمومی و انتخاب هیات مدیره بعدی بپردازد.

ماده 18: وظایف هیات مدیره:

- دسته بندی اهداف تصویب شده توسط مجمع عمومی.
- اجرای تمام طرح های تصویب شده از سوی مجمع عمومی.
- تصویب لایحه وظایف کمیته ها.

- عقد قرار دادها با سایر مراکز علمی.
- معرفی نماینده انجمن برای شرکت در جلسات ، محافل ، سیمینار ها و برنامه های همسو به اهداف انجمن در سایر مراکز علمی.
- دعوت مجامع عمومی عادی و فوق العاده.
- تشکیل جلسات گردهمایی های علمی، فنی، تحقیقی با رعایت قوانین و مقررات جاری کشور.
- تهیه ضوابط و مقررات و آئین های اجرائی.
- تهیه گزارشات سالانه در مورد فعالیت های سالانه و ارائه آن به مجمع عمومی.
- قبول کمک مالی برای انجمن.
- پیشنهاد اصلاحات و تغییرات در اساسنامه.
- تعیین تقسیم اوقات برای برگزاری جلسات هیأت مدیره.
- پیشنهاد تعلیق انجمن به مجمع عمومی.

ماده 19: وظایف رئیس و معاون هیات مدیره:

- اداره و رهبری انجمن.
- برگزاری جلسات طبق تقسیم اوقات تعیین شده توسط هیأت مدیره.
- مدیریت و کنترل جلسات.
- حمایت قاطع از تطبیق قوانین.
- هماهنگی و ایجاد ارتباط با نهاد های دیگر.
- اشتراک در جلسات کمیته ها.
- تبصره: معاون انجمن در عدم حضور رئیس انجمن، صلاحیت دار قانونی انجمن است.

ماده 20: وظایف منشی:

- اطمینان ب رئیس از تکمیل نصاب جلسه.
- ثبت نتایج جلسات.
- ثبت رویداد های جلسات و تهیه راپور.
- ثبت سخنرانان و موضوعات پیشنهادی اعضاء قبل از شروع جلسه.

ج: کمیسیون نظارت

ماده 21: اعضای کمیسیون نظارت در اولین جلسه مجمع عمومی به اتفاق آرا انتخاب می شود.

ماده 22: کمیسیون نظارت متشکل از 3 عضو و 2 بدیل میباشد.

ماده 23: وظایف کمیسیون نظارت:

- برگزاری انتخابات هیأت مدیره.
- تحت نظر داشتن فعالیت های انجمن.
- بررسی نحوه اجرای فعالیت های انجمن.
- به تعلیق در آوردن وظایف هیات رهبری با ارائه اسناد در صورت مشاهده تخطی و دایر نمودن مجمع عمومی.
- خواستن گزارشات کاری در تمام امور.

ماده 24: اعضای کمیسیون نظارت میتوانند در جلسات هیات مدیره انجمن بدون حق رای اشتراک کنند.

ماده 25: گزارشات مالی در پایان سال باید به کمیسیون نظارت فرستاده شود.

د: کمیته های اجرائی

ماده 26: انجمن محصلین طب افغانستان دارای 7 کمیته ذیل میباشد:

- کمیته تحقیقات
- کمیته حقوق و بشر و صلح
- کمیته صحت عامه
- کمیته مشاوریت علمی
- کمیته آموزش طبی
- کمیته فرهنگی
- کمیته ارتباطات
- تبصره: کمیته های فوق الذکر نظر به لایحه وظایف که در مجمع عمومی به تصویب میرسد فعالیت مینمایند.

فصل پنجم- بودجه و موارد متفرقه

ماده 27: منابع مالی انجمن عبارتند از:

- دریافت کمک ها و هدایا.
- حمایت های مالی وزارت صحت عامه.
- در آمد حاصل از فعالیت های آموزشی، تحقیقی و فنی.
- تبصره: در صورت نیاز نظر به ماده 10 اساسنامه، اعضای انجمن باید مقدار پولی که توسط مجمع عمومی به تصویب میرسد به عنوان حق العضویت بپردازند.

ماده 28: کلیه وجوه و مدارک و پرونده های مالی و غیر مالی مرتبط با فعالیت های انجمن در محل دفتر مرکزی انجمن نگهداری می شود و در موقع مراجعه مراجع نظارت کننده یا سایر مراجع صلاحیتدار در اختیار آنان قرار خواهد گرفت.

ماده 29: هر گونه تغییر در مفاد اساسنامه، باید به مجمع عمومی ارائه و پس از تصویب معتبر می باشد.

فصل ششم-موارد تعلیق انجمن

ماده 30: در صورت درخواست هیات مدیره و یا کمیسیون نظارت و یا یک سوم اعضاء و تصویب مجمع عمومی به دلایل موجوده انجمن به حالت تعلیق برای مدت تعیین شده توسط مجمع عمومی.

ماده 31: مجمع عمومی که تصمیم به تعلیق انجمن میگیرد در همان جلسه نسبت به انتخاب هیات تسویه و تعیین مدت مأموریت آنها اقدام خواهد کرد.

ماده 32: هیات تسویه موظف است که اقدامات و گزارشات خود را به مجمع عمومی ارائه نماید و پس از وصول مطالبات کلیه دارایی های منقول و غیر منقول انجمن را با حضور کمیسیون نظارت به مرجع معتبر الی فعال شدن مجدد انجمن واگذار کند.

فصل هفتم - احکام نهایی

ماده 33: انجمن دارای آرم و نشان مخصوص خود میباشد.

ماده 34: این انجمن دارای یک نشریه بوده که نام آن توسط هیئت مدیره انتخاب میشود.

ماده 35: لیست اسمای موءسسین، هیئت مدیره و مسئولین مالی طی جدول جداگانه ترتیب و قبلاً به ریاست محترم انسجام وزارت عدلیه تقدیم گردید که ضم اسناد میباشد.

ماده 36: مواد این اساسنامه نظر به زمان و احساس ضرورت، قابل تعدیل میباشد، هر نوع تعدیل و تغییر در این اساسنامه بر اساس پیشنهاد هیئت مدیره، کسب رأی در مجمع عمومی صورت میگیرد.

ماده 37: ماده هژدهم فقره (1) قانون جمعیت ها چنین مشعر است:

جمعیت مکلف است، در اخیر هر سال مالی گزارش فعالیت، عواید و مصارف، دارایی های منقول و غیر منقول خویش را در مرکز به اداره انسجام، بررسی و ثبت جمعیت ها و احزاب سیاسی و در ولایات به ریاست های عدلیه ارائه نماید.

ماده 38: اساسنامه هذا حاوی هفت فصل و سی و هشت ماده میباشد، ترتیب و توسط موسسین انجمن منظور گردیده است.